

Finanstilsynet
Århusgade 110
2100 København Ø

Att. Trine Borreskov Henriksen

Høring af udkast til bekendtgørelse om kapitaldækning

Generelle bemærkninger

Finansrådet vil gerne indledningsvis kvittere for en meget konstruktiv proces og dialog i forbindelse med udmøntningen af CRDII i de danske bekendtgørelser.

Bekendtgørelsen er sat til at træde i kraft den 31. december 2010. Finansrådet finder generelt, at ændringer i kapitaldækningsbekendtgørelsen, som kan påvirke solvensniveauet, bør træde i kraft primo året. Alternativt vil solvensopgørelserne over året ikke være direkte sammenlignelige med solvensopgørelsen ultimo året under de reviderede regler. Vi foreslår derfor, at den ny kapitaldækningsbekendtgørelse træder i kraft pr. 1. januar 2011.

Finansrådet finder det utidssvarende at stille krav om, at oplysninger, der følger af bilag 20, skal offentliggøres på dansk. Et sådant krav vil stride mod den internationale tankegang, der er indbygget i selskabslovgivningen om sprogkrav til generalforsamlingen. Se nærmere herom nedenfor under de specifikke bemærkninger.

Specifikke bemærkninger

§ 11(2) og § 30(2) vedrørende supplerende risikovægtning for securitiseringspositioner

Det er et grundlæggende princip i Basel-reglerne, at der aldrig vil skulle foretages en kapitaldækning, der overstiger det beløb, som maksimalt vil kunne tabes i form af den samlede eksponering. En risikovægt på 1.250 pct. svarer således per definition til, at eksponeringen kapitaldækkes 100 pct. (= 8 pct. * 1.250 pct.), jf. at kapitalkravet udgør 8 pct.

Finanstilsynets valgte fortolkning af Direktiv 2009/111/EF (111, 1, 30, 5) vil dog betyde, at en securitiseringsposition vil kunne komme til at skulle kapitaldækkes med op mod 12,5 gange eksponeringen, jf. at man har valgt at fortolke grænsen i direktivet på 1.250 pct. i forhold den risikovægt, der ellers ville gælde. Det betyder, at risikovægten potentielt vil kunne blive helt op mod 15.625 pct.

Finansrådet mener, at dette ikke har været hensigten med direktivet, men at hensigten snarere har været at indføre en grænse, således at den supple-

13. august 2010

Finanssektorens Hus
Amaliegade 7
1256 København K

Telefon 3370 1000
Fax 3393 0260

mail@finansraadet.dk
www.finansraadet.dk

Journalnr. 115/20
Dok. nr. 260039-v1

rende risikovægt ikke vil kunne resultere i en kapitaldækning, der overstiger 100 pct.

Side 2

Finansrådet mener derfor, at bestemmelsen i § 11 og § 30 bør formuleres som følger:

Journalnr. 115/20

Dok. nr. 260039-v1

Stk. 2. I tilfælde, hvor kravene i bilag 11, pkt. 31, 32, 33, 34 og 35 ikke er opfyldt på grund af virksomhedens uagtsomhed eller undladelse, kan Finanstilsynet pålægge den pågældende virksomhed en hensigtsmæssig supplerende risikovægtning på mindst 250 % ~~og højst 1.250 %~~ af risikovægten, som ellers ville gælde for de relevante securitiseringspositioner i henhold til bestemmelserne i bilag 11, dog således at den supplerende risikovægtning højst vil resultere i en samlet risikovægt på 1.250 %. Finanstilsynet kan forhøje risikovægtningen gradvist ved efterfølgende overtrædelser af kravene i bilag 11, pkt. 31, dog således at forhøjelsen højst kan resultere i en samlet risikovægt på udgøre 1.250 %.

§ 26, pkt. 10

Finansrådet antager, at institutter, der allerede har tilladelse til at opføre aktieeksponeringer, jf. § 26 pkt. 5, ikke skal søge om særskilt tilladelse til aktieeksponeringer omtalt i § 26, pkt. 10, idet det antages, at aktieeksponeringer omfattet af pkt. 10 omfattes af den allerede givne tilladelse.

§ 37 vedrørende standardmetoderne for markedsrisiko

Bestemmelserne om fondsmæglerselskaber er slettet. Finansrådet finder det uklart, hvad hensigten med denne ændring er.

§ 65(3) vedrørende offentliggørelse af bilag 20-oplysninger (søjle 3) på dansk

Finansrådet finder det utidssvarende at stille krav om, at oplysninger, der følger af bilag 20, skal offentliggøres på dansk. Et sådant krav vil stride mod den internationale tankegang, der er indbygget i selskabslovgivningen om sprogkrav til generalforsamlingen.

Det følger således af selskabsloven, at generalforsamlingen med simpelt flertal kan beslutte, at generalforsamlingen skal afholdes på svensk, norsk eller engelsk, jf. § 100(3) i lov om aktie- og anpartsselskaber, eller på et andet sprog under betingelse af, at beslutningen om et andet sprog optages i vedtægterne, jf. § 100(4). Endvidere følger det, at generalforsamlingen med simpelt flertal kan beslutte, at dokumenter udarbejdet til generalforsamlingens brug i forbindelse med eller efter generalforsamlingen kan udarbejdes på svensk, norsk eller engelsk, jf. § 100(7), eller på et andet sprog under betingelse af, at beslutningen om et andet sprog optages i vedtægterne, jf. § 100(8).

Et krav om offentliggørelse af søjle 3-oplysninger på dansk vil desuden øge de administrative byrder markant for de institutter, der under alle omstændigheder vil skulle offentliggøre oplysningerne på engelsk af hensyn til deres internationale interessenter. Det gælder særligt de institutter, der driver virksomhed i flere lande og dermed har større international bevågenhed.

Endelig er det som bekendt et grundlæggende formål med søjle 3 at øge sammenlignelighed og transparens på tværs af institutter i forskellige lande. Et krav om offentliggørelse på dansk synes at stride mod dette formål. Bestemmelserne om sprogkrav i kapitaldækningsbekendtgørelsen og følgende i regnskabsbekendtgørelsen bør derfor harmonere med principperne i selskabsloven, således at det enkelte institut kan vælge at offentliggøre oplysninger på svensk, norsk eller engelsk uden forudgående godkendelse fra Finanstilsynet. Offentliggørelse af oplysninger på andet sprog end svensk, norsk eller engelsk kan eventuelt ske efter godkendelse fra Finanstilsynet.

§ 70 vedrørende ikrafttræden

Bekendtgørelsen er sat til at træde i kraft den 31. december 2010. Finansrådet finder generelt, at ændringer i kapitaldækningsbekendtgørelsen, som kan påvirke solvensniveauet, bør træde i kraft primo året. Alternativt vil solvensopgørelserne over året ikke være direkte sammenlignelige med solvensopgørelsen ultimo året under de reviderede regler. Vi foreslår derfor, at den ny kapitaldækningsbekendtgørelse træder i kraft pr. 1. januar 2011.

Bilag 1, pkt. 88 vedrørende revurdering og overvågning

Et krav om løbende overvågning af udviklingen i de omtalte mål (tilstrækkelig basiskapital, risikovægtede poster samt individuelt solvensbehov) vil reelt stille betydeligt skrappe krav til IT-systemer mv., idet løbende overvågning i værste fald kan fortolkes som en opgørelse i realtid.

Finansrådet finder derfor, at "løbende" bør erstattes med "kvartalsvis", idet det bemærkes, at institutterne i dag indberetter kvartalsvist og således typisk kun opgør de omtalte mål kvartalsvist, medmindre andet taler herfor.

Finansrådet har i øvrigt svært ved at følge den terminologi, som anvendes af Finanstilsynet i form af en henvisning til "solvenskravene efter § 124, stk. 4 og § 125, stk. 7 i lov om finansiel virksomhed". § 124(4) og § 125(7) i lov om finansiel virksomhed refererer ikke til solvenskravet, men til bestyrelsens og direktionens opgørelse af det individuelle solvensbehov. Vi finder det således korrekt i stedet at henvise til kapitalkravet efter § 127 i lov om finansiel virksomhed (jf. L 175 som vedtaget af Folketinget den 27. maj 2009).

Bilag 7, pkt. 43 vedrørende finansielle sikkerheder

Tilføjelsen "jf. dog bilag 9, pkt. 18" i forlængelse af kravet om, at virksomheden ikke både må anvende den enkle og den udbyggede metode for finansielle sikkerheder, synes at referere til et forkert pkt.. Dette bør vel være bilag 9, pkt. 19?

Bilag 9, pkt. 54 vedrørende anden kreditbeskyttelse og LGD for livsforsikringspolicer

Forholdet vedrører krav om 40 pct. LGD på den del af eksponeringen, som er dækket af en livsforsikringspolice. Som vi ser det, giver implementeringen af en fast sats god mening i forhold til banker, der anvender den grundlæggende IRB-metode (F-IRB).

Finansrådet har dog svært ved at se rationalet for, at avancerede banker (A-IRB) ligeledes bliver forpligtet til at fastsætte en LGD, jf. at princippet er, at A-IRB banker selv skal estimere blandt andet LGD. Kravet kommer uheldigvis i den danske bekendtgørelse til at gælde for A-IRB banker også som følge af, at bilag 8, pkt. 197, henviser til bilag 9, pkt. 54 om anden kreditrisikoafdækning i form af livsforsikringspolicer. Kravet bør således eksplicit undtages for banker, der anvender A-IRB.

Bilag 11 vedrørende securitisering

Pkt. 23

Finansrådet opfatter pkt. 23 således, at en virksomhed kun må tilkøbe securitiseringer, hvor eksponeringsleverende eller organiserende enhed løbende tilbageholder (og forpligter sig til at gøre det gennem hele løbetiden) en betydelig nettokapitalandel.

Dette har naturligvis betydning for beholdninger af allerede udstedte securitiseringer, hvorfor allerede udstedte securitiseringer (uanset hvilket regelsæt der bliver gældende) bør omfattes af en "grandfathering-ordning", der indebærer, at disse papirer fortsat kan omsættes og således, at virksomheder undgår at skulle tvangssælge disse.

Kravet om, at eksponeringsleverende eller organiserende enhed løbende skal tilbageholde en betydelig nettokapitalandel, synes for mange typer udstedelser helt fair, og vi har fuld forståelse for, at man ønsker at forhindre "originate to sell" forretningsmodellen, som var baggrunden for "subprime"-krisen. Mangfoldigheden inden for securitiseringer er imidlertid så stor, at meget stringente regler vil virke urimeligt restriktive for visse typer udstedelser, som har demonstreret deres stabilitet gennem flere årtier. Dette kan eksemplificeres ved følgende:

- 1) Udstedelser af RMBS'er (Residential Mortgage Backed Securities). I flere lande har finansiering af boliglån i overvejende grad fundet sted via disse RMBS'ere – altså et alternativt marked til det danske system. Specielt skal fremhæves Holland og UK, som har meget store udstedelser i disse former, og som historisk har udvist meget høj grad af stabilitet og meget lave tabsrater på de underliggende lån. Man skal være opmærksom på, at sikkerhed for investorerne i RMBS'ere kan opnås på mange måder; via direkte subordinering af andre trancher – herunder potentielt tilbageholdelse af den mest risikofyldte af udsteder selv; via det udstedende instituts løbende forpligtelse til at lade merrenten på de underliggende lån i forhold til renten på RMBS-trancherne være første boldværk mod tab samt evt. regelsæt vedrørende ændringer af betalingsprioritetsrækkefølgen, hvis der observeres en væsentlig kreditforringelse. Der findes endvidere både RMBS'ere med en fast portefølje af underliggende lån og RMBS'ere, hvor det udstedende institut inden for et givet sæt af parametre har ret til at flytte nye lån ind i securitiseringen ved indfrielse af ældre lån. De strukturelle karakteristika ved disse typer

er også ganske forskellige.

Side 5

- 2) Arbitrage CLO'ere. Dette er securitiseringer med banklån som underliggende aktiver. Det er imidlertid ikke den originerende bank selv, som udvælger aktiverne til CLO'en. Det foretages derimod af en uafhængig manager, hvis forretningsmodel bygger på at tjene penge ved "asset management". Denne managers økonomiske interesse vil altid være knyttet til investorerne i CLO'en, idet en dårlig performance vil medføre kraftigt reduceret investorinteresse i dens produkter. Disse CLO'ere er typisk udstedt med mange trancher af forskellig kreditstyrke, og manager investerer ofte i en mindre del af de mest risikofyldte trancher.

Journalnr. 115/20

Dok. nr. 260039-v1

Ovennævnte eksempler er frembragt for at demonstrere, at mangfoldigheden inden for securitiseringer er så stor, at meget rigide krav de facto vil umuliggøre anvendelsen af securitiseringer i danske banker. Det vil være til skade for danske banker, idet specielt RMBS'erne kan udgøre en værdifuld komponent i bankers likviditetsberedskab (de mest sikre trancher (AAA-ratede) kan således anvendes til sikkerheder ved belåning i ECB). Et dansk regelsæt, der umuliggør RMBS-investeringer, vil tillige kunne opfattes som en "teknisk handelshindring" over for andre finansieringsstrukturer end det danske, og det vil virke mod hensigten i Basel-komiteens forslag til fremtidig likviditetsstyring, som sigter mod en højere grad af diversifikation i bankers likviditetsreserver (eksempelvis med mindre vægt på nationale real-kreditobligationer).

Finansrådet skal således gøre opmærksom på, at vilkårene i pkt. 23 kan medføre utilsigtede level playing field-udfordringer.

Det er Finansrådets opfattelse, at styringen af bankers investeringer i securitiseringer med fordel kan foretages via en kapitalbelastning, der afspejler den reelle risiko, som det gælder alle andre aktivtyper. I det seneste Solvency II-forslag er vægtene allerede forøget markant i forhold til de nuværende. Det gælder specielt for alle ikke AAA-ratede securitiseringer – og vægtene er så høje, at de langt overstiger den reelle risiko. Allerede ved gennemførelse af dette forslag vil bankers incitament til investeringer i lavere ratede securitiseringer forsvinde.

Securitiseringer er en velkendt finansieringsform, der for mange typer udstedelser har været særdeles velfungerende. Finansrådet kan frygte, at bestemmelsen i pkt. 23 vil medføre en ændring af markedet til væsentlig ugunst for den type velfungerende finansieringsformer og dermed ultimativt være til skade for den helt almindelige europæiske boligfinansiering.

Pkt. 29 b

Finansrådet finder det ulogisk, at kun garantier inden for EU er omfattet. Tilsvarende garantier uden for EU bør sidestilles, når blot de har en tilfredsstillende kreditkvalitet.

Pkt. 29 c

Finansrådet antager, at "mindst" bør erstattes af "maksimum".

Pkt. 32

Et krav om egne stresstests synes urimeligt for positioner, som tildeles en vægt på 1250 pct., idet der allerede holdes kapital til det fuldt investerede beløb.

Journalnr. 115/20

Dok. nr. 260039-v1

Finansrådet skal derfor anbefale, at sådanne papirer undtages for kravet om egne stresstests.

Bilag 12, pkt. 53 vedrørende positionsrisiko i handelsbeholdningen

Finansrådet vil foreslå, at det præciseres, om dette punkt kun gælder for institutter omfattet af kapitaldækningsbekendtgørelsen, eller det også gælder for erhvervsvirksomheder. Hvis bestemmelsen også gælder for erhvervsvirksomheder, foreslår vi, at bekendtgørelsen fastsætter en definition af insolvens for erhvervsvirksomheder

Bilag 14, pkt. 28 vedrørende valutakursrisiko

Finansrådet anbefaler en formulering, der præciserer, hvorvidt de nævnte 2 pct. skal ses i relation til henholdsvis valuta og guld eller for den samlede opgørelse efter reglerne i pkt. 29.

Hvis det sidste er tilfældet, anbefales at punktet formuleres således:

"Indikator 1 skal indgå i de risikovægtede poster, hvis virksomheden har positioner opgjort efter reglerne i pkt. 29, der overstiger 2 pct. af virksomhedens basiskapital".

Med venlig hilsen

Poul Kjær